

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. V.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem,
se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha,

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutova**,
se sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce podal u soudu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v níž jednak navrhoval, aby soud určil, že *zásah žalovaného, spočívající v nepředání spisu zn. MMCH/50804/942/2015/OdaSČ/Cha se svým stanoviskem odvolacímu orgánu k rozhodnutí o odvolání, ve lhůtě dle § 88 odst. 1 správního řádu, byl nezákonný*. Dále žalobce navrhoval, aby soud rozhodl, že *žalovanému se zakazuje pokračovat v protiprávním jednání spočívajícím v nepředání spisu zn. MMCH/50804/942/2015/OdaSČ/Cha se svým stanoviskem odvolacímu orgánu*. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému nahradit mu náklady za soudní řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný vyhotovil dne 28.7.2015 rozhodnutí, sp. zn. MMCH/50804/942/2015/OdaSČ/Cha, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku dopravy. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 3.8.2015 odvolání, a to prostou e-mailovou zprávou, která byla v souladu s ust. § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dne 10.8.2015 potvrzena e-milem, jenž již byl opatřen zaručeným elektronickým podpisem. Odvolání podával zmocněnec žalobce, a to Ing. M. J. Z těchto skutečností pak žalobce dovozuje, že žalovanému následně vznikla povinnost ve lhůtě 30 dnů postoupit odvolání nadřízenému orgánu k vydání rozhodnutí o odvolání s poukazem na ust. § 88 odst. 1 věty první správního řádu, což žalovaný neučinil, ačkoliv k tomu neměl důvod. Žalobcem tvrzená nezákonná nečinnost žalovaného, která spočívá v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí, pak představuje nezákonný zásah, jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98. K uvedenému žalobce doplnil, že nemůže brojit proti nečinnosti žalovaného žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle ust. § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), když žalovaný již rozhodnutí vydal a odvolacímu orgánu nepočala plynout lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání, neboť tato počíná plynout dnem, kdy je mu spis doručen.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. V úvodu tohoto vyjádření pak žalovaný zevrubně zrekapituloval průběh přestupkového řízení a vyjádřil přesvědčení, že žaloba byla podána předčasně. Tento závěr opírá o skutečnost, že žaloba je datována dnem 3. 9. 2015, přičemž k tomuto datu nebyl žalovaný v prodlení s postoupením spisového materiálu nadřízenému správnímu orgánu, jelikož odvolání žalobce bylo žalovanému doručeno dne 3. 8. 2015, ovšem v blanketní podobě, prostým e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu a bez doložení plné moci pro zmocněnce žalobce, který odvolání za žalobce podával. Dotyčná lhůta pak žalovanému mohla uplynout nejdříve dnem 3.9.2015, a proto podání žaloby bylo přípustné nejdříve dnem 4. 9. 2015. Navíc lhůta pro předložení správního spisu nadřízenému správnímu orgánu je toliko lhůtou pořádkovou, není tudíž prodlení v tomto směru způsobilé přivodit účastníkovi žádnou újmu, když tomu je spíše naopak – jakékoliv prodlení ze strany správního orgánu v přestupkovém řízení je spíše ve prospěch účastníka s ohledem na prekluzivní lhůtu k projednání přestupku. V předmětné věci nedošlo k žádnému zkrácení žalobcových práv, a proto je žalovaný přesvědčen, že nejsou splněny podmínky pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 82 a násl. s. ř. s. Navíc podání předmětné žaloby je činěno z banálního důvodu, a to okamžitě po uplynutí lhůty k předložení spisového materiálu nadřízenému správnímu orgánu, resp. ještě před uplynutím této lhůty, což jen dokládá další účelovost jednání žalobce a jeho obstrukční počínání, neboť ten dle žalovaného si v dosavadním správním řízení počínal

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tak, aby prodloužil přestupkové řízení a aby přestupkové řízení neskončilo včas. Dále žalovaný uvedl, že v 5 denní lhůtě, tj. dne 10. 8. 2015, bylo žalobcovo prvotní nekvalifikované odvolání, které žalovaný obdržel dne 3. 8. 2015, potvrzeno e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem, ovšem nadále nebyla předložena plná moc pro zmocněnce žalobce, když tu žalovaný obdržel až dne 3. 9. 2015. Následně dne 9. 9. 2015 žalovaný vyzval zmocněnce žalobce k doplnění blanketně podaného odvolání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu, kdy k doručení dané výzvy zmocněnci žalobce došlo až dne 18. 9. 2015, ovšem odvolání nebylo ve stanovené lhůtě ani později doplněno. Poté dne 5. 10. 2015 žalovaný kompletní spisový materiál předložil nadřízenému správnímu orgánu, který ve věci s konečnou platností rozhodl a jeho rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 11. 2015. Závěrem žalovaný zdůraznil, že žalobce neopodstatněně požaduje, aby jej soud ochránil před údajnou trvající nezákonnou nečinností, když je zřejmé, že údajné protiprávní jednání žalovaného již netrvá a nehrozí jeho opakování.

Ústní jednání soudu

4. Právní zástupce žalobce se ústního jednání před soudem konaného dne 25. 4. 2018 nezúčastnil, a to bez jakékoliv omluvy, třebaže k němu byl řádně a včas ve smyslu ust. § 49 odst. s. ř. s. předvolán.
5. Žalovaný se z ústního jednání soudu písemně omluvil s tím, že výslovně požádal, aby se uskutečnilo v jeho nepřítomnosti.

Posouzení věci soudem

6. Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle ust. § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle ust. § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není naprosto důvodná, když soud jednak neshledal nepřipustnou nezákonnou nečinnost žalovaného při předkládání spisového materiálu, evidovaného pod sp. zn. MMCH/50804/942/2015/OdaSČ/Cha, nadřízenému správnímu orgánu v době, než nadřízený správní orgán přestupkové řízení završil konečným meritorním rozhodnutím, a když soud z logiky věci ani neshledal, že by k datu vydání tohoto rozsudku byl žalovaný v jakémkoliv prodlení s předkládáním spisového materiálu nadřízenému správnímu orgánu, neboť přestupkové řízení již bylo skončeno. V této souvislosti soud považuje za nutné připomenout, že žalobce se předmětnou žalobou domáhal po soudu, aby jednak v rozsudku vyslovil, že žalovaný v zákonem předvídané Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lhůtě nepředložil odvolacímu orgánu spis k rozhodnutí o jeho odvolání, čímž dle žalobce došlo k nezákonnému zásahu, a vedle toho se žalobce domáhal po soudu, aby žalovanému zakázal pokračovat v nepřípustném předložení spisového materiálu odvolacímu orgánu. Soud má za to, že takovéto formulaci petitu nebrání dikce s. ř. s. upravující tzv. zásahovou žalobu, přičemž s ohledem na skutečnost, že žalobce se nedomáhal jen určení, zda počínání žalovaného při předkládání spisu bylo, či nebylo nezákonným zásahem, nýbrž i ochrany před domnělým trvajícím zásahem ze strany žalovaného, soud ve smyslu ust. § 87 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. rozhodoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání tohoto rozsudku s tím, že se vymezil i k otázce, zda počínáním žalovaného došlo, či nedošlo k nezákonnému zásahu, vzhledem k návrhu deklaratorního petitu obsaženému v bodě I. žaloby.

8. V předmětné věci nebylo mezi žalobcem a žalovaným žádného sporu o skutkových okolnostech daného případu, které byly významné pro předmětnou žalobu. Soud tak bez dalšího vycházel z toho, že žalovaný vyhotovil dne 28. 7. 2015 rozhodnutí, sp. zn. MMCH/50804/942/2015/OdaSČ/Cha, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku dopravy. Vůči tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 3. 8. 2015 odvolání, a to prostou e-mailovou zprávou, která byla v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu dne 10. 8. 2015 potvrzena e-mailem, jenž již byl opatřen zaručeným elektronickým podpisem. Odvolání podával zmocněnec žalobce, a to Ing. M. J., přičemž ani v tomto podání nadále nebyla předložena plná moc pro zmocněnce žalobce, když tu žalovaný obdržel až dne 3. 9. 2015, a nadále blanketní odvolání nebylo doplněno o odvolací důvody. Následně dne 9. 9. 2015 žalovaný vyzval zmocněnce žalobce k doplnění blanketně podaného odvolání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu, kdy k doručení dané výzvy zmocněnci žalobce došlo dne 18. 9. 2015, s tím, že blanketní odvolání nebylo ve stanovené lhůtě a ani později doplněno. Poté dne 5. 10. 2015 žalovaný kompletní spisový materiál předložil nadřízenému správnímu orgánu, který ve věci s konečnou platností rozhodl dne 6. 11. 2015 a jehož rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 11. 2015.
9. V ust. § 88 odst. 1 správního řádu je zakotveno, že pokud správní orgán, který vydal odvoláním napadené rozhodnutí, neshledá podmínky pro postup dle ust. § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání.
10. Z argumentace žalobce vyplývá, že z hlediska běhu 30denní lhůty upravené v ust. § 88 odst. 1 správního řádu, která má nepochybně charakter lhůty pořádkové, je podstatné, od jakého okamžiku se odvíjí počátek jejího běhu. Počátek běhu dané pořádkové lhůty, která je přitom způsobila zasáhnout při jejím nedodržení do práv účastníka řízení, jenž se může domáhat ochrany při jejím nerespektování ze strany správního orgánu ve správním soudnictví, a to pomocí tzv. zásahové žaloby podávané v intencích ust. § 82 a násl. s. ř. s., jak dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, které je publikováno ve Sbírce NSS pod č. 2206/2011 a také na www.nssoud.cz, se odvíjí od momentu, kdy správní orgán od odvolatele obdrží kvalifikované odvolání, popř. marně uplynou lhůty k odstranění vad podávaného odvolání přes výzvu učiněnou správním orgánem.
11. V daném případě 30denní lhůta k předložení spisového materiálu odvolacímu orgánu, která je upravena v ust. § 88 odst. 1 správního řádu, žalovanému počala běžet až úterým 29. 9. 2015, jakožto nejbližším následujícím pracovním dnem po sobotě 26. 9. 2015. Je tomu tak proto, že žalobcovo odvolání podané prostým e-mailem, které žalovaný obdržel dne 3. 8. 2015, nepředstavovalo kvalifikované podání, natož pak kvalifikované odvolání, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pro absenci zaručeného elektronického podpisu. Této skutečnosti si byl ostatně žalobce vědom, když dne 10. 8. 2015 bylo toto podání potvrzeno zmocněncem žalobce e-mailovým podáním shodného obsahu, ovšem již se zaručeným elektronickým podpisem. Toto následné potvrzení prvotního odvolání žalobce však bez dalšího nemohlo být žalovaným vyhodnoceno jako podání kvalifikovaného odvolání, na základě něhož by byl žalovaný povinen do 30 dnů předložit spisový materiál odvolacímu orgánu ve smyslu ust. § 88 odst. 1 správního řádu. Nelze totiž pominout fakt, že odvolání žalobce přes jeho stvrzení podáním ze dne 10. 8. 2015 zaručeným elektronickým podpisem zůstalo v blankovní podobě, navíc ze strany žalobce nebyla dosud doložena žalovanému plná moc pro zmocněnce k zastupování žalobce v odvolacím přestupkovém řízení, když ta byla žalovanému doložena až dne 3. 9. 2015. Za tohoto stavu byl žalovaný povinen respektovat ust. § 37 odst. 2, odst. 3 správního řádu v návaznosti na ust. § 82 odst. 2 téhož zákona. Žalovaný přitom tato ustanovení plně respektoval, když dne 9. 9. 2015 přikročil k vydání výzvy, kterou byl zmocněnec žalobce vyzván k doplnění odvolání o odvolací důvody, a to do 8 dnů od doručení výzvy. Daná výzva byla zmocněnci žalobce doručena až dne 18. 9. 2015, a proto konec běhu 8 denní lhůty k odstranění vad odvolání žalobce spočívající v absenci odvolacích důvodů připadl na úterý 29. 9. 2015, jak již soud přdestřel shora. Pokud pak žalovaný předložil spisový materiál odvolacímu správnímu orgánu dne 5. 10. 2015, nepochybně tak učinil před marným uplynutím 30denní lhůty zakotvené v ust. § 88 odst. 1 správního řádu, jejíž konec připadal až na čtvrtek 29. 10. 2015. Žalobce se tak nedůvodně domáhal u soudu vyslovení (petit žaloby ad I.), že žalovaný v zákonem předvídané lhůtě nepředložil odvolacímu orgánu spis k rozhodnutí o jeho odvolání, čímž mělo dojít k nezákonnému zásahu.

12. Vzhledem k tomu, že žalovaný kompletní spisový materiál předložil nadřízenému správnímu orgánu již dne 5. 10. 2015, kdy nadřízený správní orgán ve věci s konečnou platností rozhodl dne 6. 11. 2015 a jehož rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 11. 2015, nemohl se žalobce s úspěchem u soudu domáhat ochrany (petit žaloby ad II.) před domnělým trvajícím zásahem ze strany žalovaného.
13. Z výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 87 odst. 3 s. ř. s. ve výroku ad I. rozsudku zamítl.
14. Současně podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl úspěch ve věci a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. dubna 2018

JUDr. Matkéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)